

RUHUN ALLAH'A İZÂFETİ

(...dünden devam)

Ruhun Allah'a muzâf olmasına (Allah ile tamlanmasına) gelince: Allah'a muzâf olan (tamlanan) şeyler iki türlüdür. Sıfatın mevsûfa izâfeti, yaratılmışın Yaratan'a izâfeti. İlmullah (Allah'ın ilmi), kudretullah (Allah'ın gücü), kelâmullah (Allah'ın kelâmı) gibi tamlamalarda *kudret*, *kelâm* Allah adının içeriği olan sıfatlardır. Mevsûfuna muzâf olan (sıfatlananına bağlanan) sıfatlar, sıfatlananın özelliğini taşır. Allah'tan ayrı düşünilemeyen bu sıfatlar, Allah ile beraber ezelîdir.

Fakat

B

eytullah

(Allah'ın evi),

nâkatullah

(Allah'ın devesi),

mâlullâh

(Allah'ın malı) gibi tamlamalar, Allah'ın yarattığı, kendisine özgü ev, deve, malı ifade etmektedir. Burada evin veya devenin ezelî olması gerekmez.

Rûhullah

(Allah'ın ruhu),

abdullah

(Allah'ın kulu) da böyle, Allah'a âit, O'nun yönetiminde olan rûh, kul demektir. Bu söylemlerde ruhun veya kulun Allah gibi ezelî olduğu anlamı çıkmaz. Ruhun Allah'a izâfe edilmesi (bağlanması), yüceliğini ve değerini belirtmektedir:

"Onu biçimlendirip ona ruhumdan üflediğim zaman derhal ona secdeye kapanın!"

(Sâd: 38/72, Hicr: 54/29)

(devamı yarın..)